

Resumé

- Siden første 1. maj i Fælledparken i 1890 har arbejderne oplevet en markant lønfremgang. I dag er deres lønninger således 11 gange større end i 1890 – selv når man korrigerer for inflation.
- Lønfremgangen kan i vid udstrækning forklares ved produktivitetsstigninger. Arbejderne er blevet mere produktive, hvilket har afspejlet sig i deres løn.
- Ifølge Økonomiministeriets familietyppemodel har arbejderfamilien for første gang nogensinde i år en samlet indkomst på over 1 mio. kr. før skat (inkl. pension og børnepenge).
- Siden 2010 har arbejderne haft større fremgang i timelønnen end andre uddannelsesgrupper – særligt dem med lang videregående uddannelse.

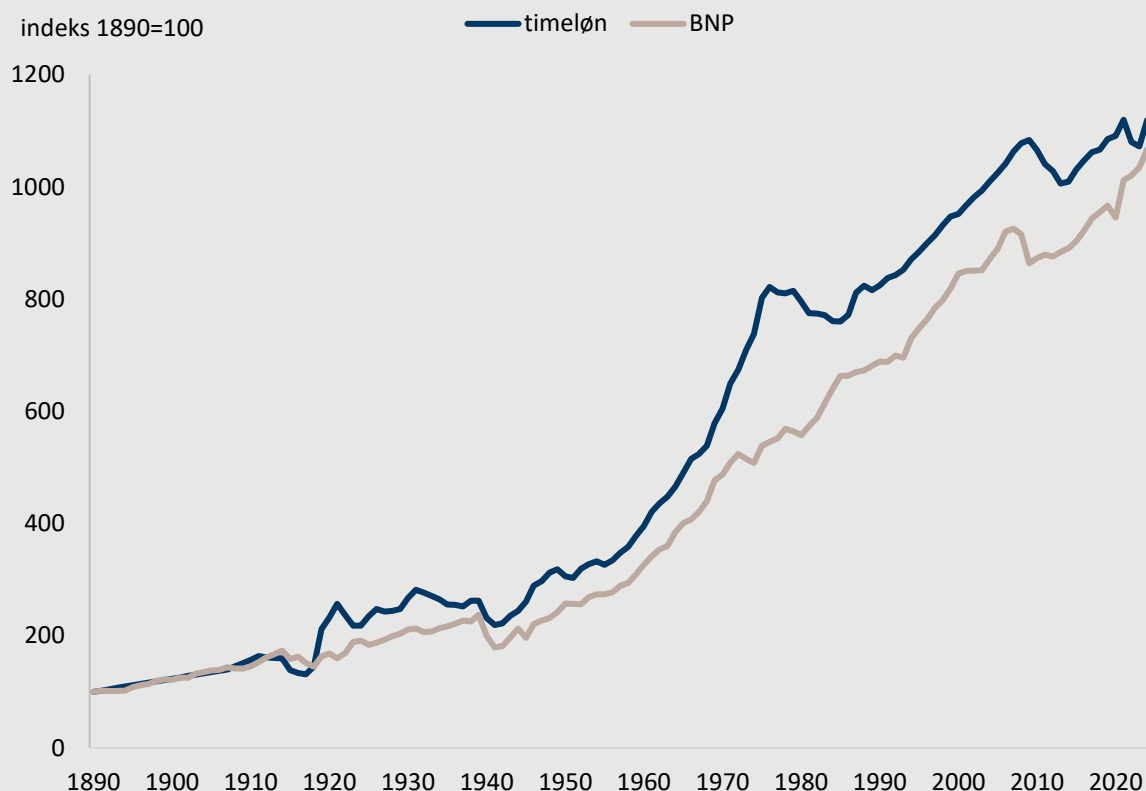
Lønudviklingen siden første 1. maj

Siden første 1. maj i Fælledparken i 1890 har arbejderne oplevet en markant lønfremgang. I dag er deres lønninger således 11 gange større end i 1890 – selv når man korrigerer for inflation. En arbejder i dag har således langt flere penge mellem hænderne.

Det kan i høj grad tilskrives produktivitetsstigninger, som har betydet, at arbejderne i dag er langt mere produktive, hvilket afspejler sig i deres løn.

Lønstigningerne tog fart efter Anden Verdenskrig og fortsatte indtil begyndelsen af 1970'erne, jf. figur 1. Herefter fulgte en periode med faldende reallønninger på grund af høj inflation i 1970'erne og frem til midten af 1980'erne. Reformperioden fra og med Schlüter tæmmede inflationen og vendte lønnedgangen til markante lønstigninger i de efterfølgende år.

Figur 1.
Udvikling i den reale timeløn for en arbejder 1890-2025

Kilde: LønStatistik 100 år, Dansk Arbejdsgiverforening 2007, Økonomisk vækst i Danmark bind 1: 1720-1914, Svend Aage Hansen 1972 samt Danmarks Statistik's Statistikbank.

Arbejdere har oplevet størst lønfremgang siden 2010

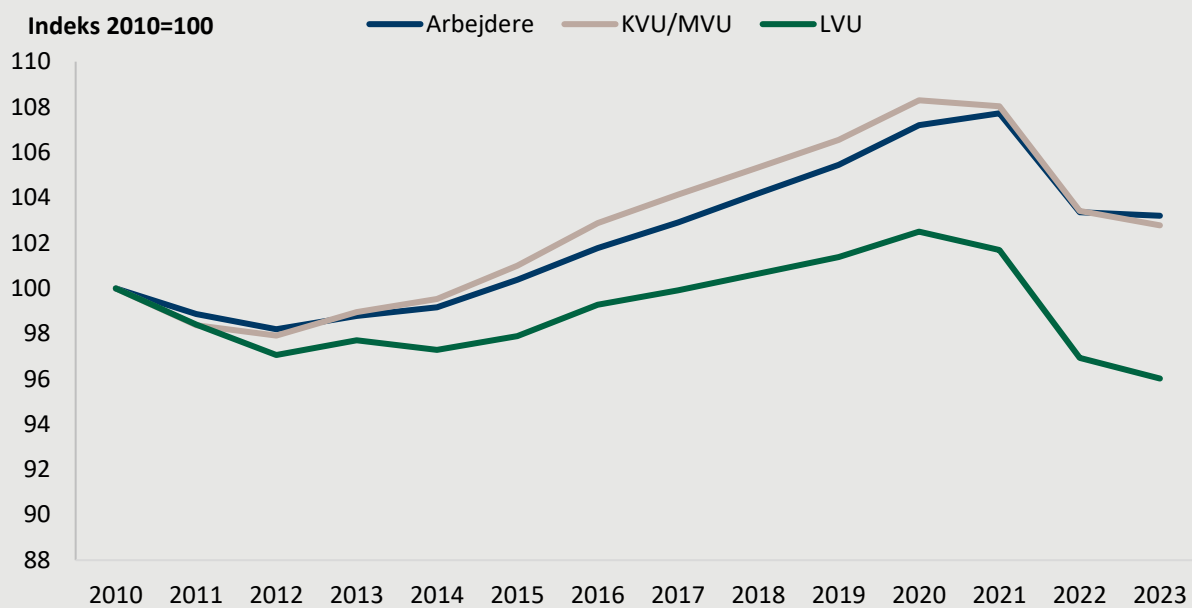
Siden 2010 har arbejdere (ufaglærte og faglærte) oplevet den største stigning i timeløn sammenlignet med andre grupper, jf. figur 2.¹ På trods af finanskrisen og inflationskrisen er arbejderens realløn i gennemsnit steget med 3,2 pct. i perioden. Til sammenligning er reallønnen for personer med længerevarende uddannelse (LVU) faldet med 4 pct., mens reallønnen for personer med kortere og mellem lange uddannelser (KVU/MVU) er steget med 2,8 pct. Der er således intet, der tyder på, at arbejderens løn strukturelt sakker bagud.

Dagens arbejder har dermed meget lidt til fælles med arbejderen fra 1890. Ud over en højere løn har nutidens arbejder ofte pensionsopsparing og ejerbolig. Ifølge familietypermodellen har en gennemsnitlig arbejderfamilie i år en samlet indkomst på ca. 1.020.000 kr. årligt før skat (inkl. pension og børnepenge).

¹ Vi har valgt at se på en afgrænset aldersgruppe, da ændringer i alderssammensætningen inden for uddannelsesgrupper ellers får for stor betydning.

Figur 2.

Udvikling i reale timelønninger fordelt på uddannelsesgrupper, 46-55-årige

Kilde: CEPOS-beregninger på Danmarks Statistiks personregistre.